

rørende avancefastsættelsen for de mediciner, der anvendes i landbrugets husdyrproduktion. Både apotekernes, men i høj grad også fabrikkernes avancer bør tages op i denne forbindelse. Desuden er mindretallet positivt indstillet over for landbrugets ønsker om, at f.eks. kosttilskud og orme-midler, der bruges i landbruget, kan forhandles uden om apotekerne.

Mindretallet er ikke uenig med det forslag, som Danske Patienters Landsforening har stillet over for udvalget vedrørende en større retsgaranti for patienterne ved klinisk afprøvning af lægemidler. En sådan retsgaranti bør optages i lægemiddeloven.

Endvidere ønsker mindretallet forslaget ændret på en række punkter:

I lovforslagets § 19 savnes en sanktion for producenter eller medicinalpersoner, der ikke lever op til deres ansvar.

§§ 31 og 32 om kravene til reklamen bør også omfatte den reklamevirksomhed, der foregår via de såkaldte lægebesøgere. I England er der indført regler for disse lægebesøgere, og de tilsvarende regler bør kunne gennemføres i Danmark.

§ 32, stk. 4, bør efter mindretallets opfattelse udgå. Vederlagsfri udlevering af apoteksforbeholdte lægemidler i rent reklameøjemed er en uting, der bør forbydes.

I § 42 bør stk. 1's krav om ligeværdighed i henseende til registrering og kontrol også indføres i stk. 2, således at det af lovteksten utvetydigt fremgår, at hvis sundhedsstyrelsen skal lægge udenlandske vurderinger til grund, må de hvile på de samme høje kontrol- og kvalitetskrav, som det danske indregistreringssystem indebærer. Eksempelvis bør udenlandsk „bibliografisk dokumentation“ ikke kunne træde i stedet for den danske indregistreringskontrol.

Det er mindretallets ønske, at lovforslagets kapitel 7 vedrørende administrationen af loven forenkles. Idet mindretallet henviser til dets ordførers indlæg under lovforslagets 1. behandling, skal mindretallet pege på det ønskelige i, at der oprettes et koordinerende og styrende lægemiddelnævn med et antal undernævne dækkende de forskellige opgaver. Ligeledes skal mindretallet udtrykke ønske om ændring af bestemmelserne for de enkelte nævns sammensætning, jfr. ordførernes indlæg under lovforslagets 1. behandling.

Endelig ønsker de socialdemokratiske medlemmer af udvalget at henstille til ministeren at overveje at oprette en national lægemiddelkomité, der i samarbejde med de lokale lægemiddelkomiteer på de enkelte sygehuse kan stå for de overordnede retningslinjer for sygehusenes indkøb af medicinske præparater. Derved ville vigtige sundhedsmæssige interesser blive varetaget, samtidig med at der formentlig ville kunne opnås ganske store besparelser på de offentlige budgetter.

Et andet mindretal (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) kunne i forbindelse med lovforslagets genfremsættelse ønske en klarere formulering af lovforslagets § 1, om end mindretallet erkender de vanskeligheder, der kan være forbundet hermed. Baggrunden for dette ønske er, at næsten alle stoffer med den nuværende formulering synes at kunne bringes ind under bestemmelsens ordlyd.

Den nugældende ordning med fabriksnavnet (det i specialitetsregisteret optagne navn) trykt med fremhævede typer bør fastholdes, da en generel formindskelse af typerne vil resultere i fejllæsninger og dermed fejl doseringer under praksisforhold (dårligt oplyste stalde o. lign.). NFN-navnet er kun af interesse for fagfolk, mens det er alt for langt og vanskeligt at læse og huske for lægfolk.

Sera, vacciner o. lign., der forhandles eller udleveres fra statens seruminstitutioner, bør også være under kontrol af sundhedsstyrelsen og optages i specialitetsregisteret.

I de under bemærkningerne til § 45 opregnede betingelser tillægges der reelt veterinærdirektoratets embedsmænd myndighed til uden retsafgørelse ved dom at fratage en dyrlæge en del af hans eksistensgrundlag.

Dyrlægestanden vil således i lighed med advokatstanden få en slags intern domstol, og sager mod dyrlæger vil således kunne behandles ud fra f.eks. fagforeningsmæssige kriterier, hvilket efter dette mindretals opfattelse er absolut uacceptabelt.

§ 45 kunne i stedet f.eks. formuleres således: Dyrlæger, der har ret til at praktisere, må udlevere lægemidler på følgende betingelser: (de i bemærkningerne til § 45 nævnte betingelser nr. 4, 5 og 6 kunne her være rimelige og tilstrækkelige).